

Vise

ved Leif's 25-års jubileum

22. november 1956.

... og så så'n på meg da han sa det!

Leif: Ja sant og si så er det gøy å være jublant
og minnes gamle dager da man sto som debutant
der borte på Det Nye Teater, ung og redd og lang
jeg glemmer aldri Schancke da han kom inn første gang.
Vi sto der i giv akt
da'n gjorde sin entré
og mønstret sine små talenter ovenfra og ne'.
Han sa det er'ke nok å ha talent og føle trang
husk kunstens vei er tornefull og lang!
og så så'n på meg da han sa det!

Alle: Ja takk for første vers herr jublant, men sett deg ne'
og la oss slippe til nå med ett lite resymé.
Din litterære løpebane tente ingen brann
så begynte du å sprette i revy på «Karl Johan»,
og så fikk du kontrakt
med Scala's direksjon
der Victor Bernau var patron og Rose var kanon.
Og yr av lykke sa du: «Jeg går gjennom ild og vann»
for nå ser jeg at det lysner littegrønn!
? ? ?

Alle: Vi husker deg som kelner og problembarn og charmør.
Romancesanger Stang og Kverulant og sjuåfør,
og spørr om det er samspill mellom kunstner og suñør
når høyre handa ikke vet hva venstre handa gjør!
Men selv om han har glemt
en linje sånn iblant,
en linje har han holdt og husket dagens jublant.
«Jeg gjør ikke suksess alene» sier'n, «langtifra
et fyldig personale må jeg ha»!
? ? ?

Alle: Du lekte deg til topps her på vårt hjemlige Parnass
fra Chat Noir til Keysergate og St. Olavs plass.
Siden dro du ut og alle tok deg i sin favn
fra Flekkefjord til Os, fra Istanbul til København.
Du seiret over alt,
i både øst og vest.
Hva sa ikke Finn Bø på siste skuespillerfest:
«Han har jo sånt talent den gutten at det går'ke an
det er bare en som kommer opp mot han»!
? ? ?